

stillet af et Flertal i Udvalget, hvortil jeg hører, og knytter sig til § 7: "Idet jeg tror, at det er en særdeles heldig Bestemmelse, der her er foreslaet, vil jeg foreløbig bemærke, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod) har Fortjenesten af, at Tanken er bleven henledet paa dette Punk. "Det høie Thing vil vistnok erindre, at det nævnte ærede Medlem i et som sædvanligt meget varmt Foredrag, fremhævede, hvorledes de bornholmske Kirker ere saa velslaaende; at det vilde være paafaldende for Befolkningen, om man ikke vilde lade dem udrede alle Omkostningerne ved Affvoning og ved de andre Foranstaltninger, som Loven omfatter. Denne Tanke har fundet Gjenslang hos dette Flertal; men man var ogsaa strax entig med sig selv om, at det ikke vilde kunne gaa an at give særregne Regler med Hensyn til Bornholm. Derimod enedes dette Flertal om i § 7, at tilsvie en Bestemmelse om, at Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til at lade en Kirke, der eier sig selv, uden nogen Begrændsning udrede alle de Udgifter, som omhandles i Lovforslagets § 3, det vil sige alle Udgifter med Hensyn til Affvorningsarbejder — og desuden hvad der laar i Forbindelse med Tilveiebringelsen af Brændsel til Kirkens Opvarmning. Ministeriet kan altsaa meddele Samtykke til, at en Kirke udreder alle disse Omkostninger, uden at der bliver Spørgsmaal om at paaligne Menigheden, Sognets Beboere, Noget, naar det skjønnes, at Kirken er saa formuende, at den er i Stand til at overtage denne Byrde. Det har forekommet mig og ligeledes Udvalgets Flertal at være en i selve Forholdets Natur vel grundet Forbring, at der, naar en Kirke eier sig selv og er tilstrækkelig formuende, ikke skal foretages nogen Paaligning paa Sognets Beboere i den Anledning. Det kan være ganske naturligt, at man ved at affatte Bestemmelsen for Eiendeeiernes Vedkommende, under Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Eiendert er bleven erhvervet, har ment, at der maatte sættes en billig Begrændsning for Udstrækningen af hans Forpligtelse, saaledes at det navnlig med Hensyn til Affvoningen er Beløbet af 2 Aar efter et Gjennemsnitsbeløb af 10 Aar, han skal udrede, efter Prædrag af Afgifter og hvad der er medgaaet til Reparationer i de 2 Aar, men naar en Kirke eier sig selv, synes Intet at ligge nærmere, end at denne Kirke, der er bestemt for Menigheden, og hvis Midler netop ere tilveiebragte af Menigheden selv, skal, forsaavidt den har tilstrækkelige Midler dertil, og uden at der i den Anledning foretages nogen Ligning paa Beboerne, sørge for, at Kirkegaarden bliver tørslagt, og at Kirken bliver opvarmet paa behørig Maade. Jeg tror ikke, det behøver nogen nærmere Udvikling, at dette fuldstændigt ligger i Kirkens Forhold til Menigheden. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at vi have en Lov af 19de Januar 1863, som bestemmer, at Kirke- og Undervisningsministeren er

berettiget til af de ham underlagte Fonds forskudsvis at udrede de Beløb, som kræves til at restaurere Kirker, der eie sig selv, naar de ikke ere i Stand til at afholde de dermed forbundne Udgifter, og forsaavidt der er Tale om saadanne Kirker, der indtage Plads som offentlige Mindesmærker. Til igjen at tilveiebringe de saaledes af Ministeriet forskudsvis ydede Bidrag bestemmes det derhos, at man kan paaligne Beløbene paa andre Kirker, der eie sig selv, naar de have tilstrækkelige Midler dertil. Naar man gennem en Lov lader Kirker, der eie sig selv, paa denne Maade yde Bidrag, naar man gaar saa vidt, at man lader dem bidrage til at restaurere andre Kirker, der fremtræde som offentlige Mindesmærker, synes jeg, det ligger allernærmest, at en Kirke, der er saa velhaende, at den er i Stand dertil, ogsaa bør paatage sig at udrede, hvad der laar i Forbindelse med dens Kirkegaards Løsøgn og Kirkens Opvarmning. Jeg tror, at den Lovbestemmelse, jeg nylig nævnte, vil for det høie Thing være en yderligere Grund til at erkjende Nødtigheden af, hvad jeg før gjorde gjældende i Betragtning af Kirkens Forhold til Menigheden. Jeg vil ret haabe, at det høie Thing vil vedtage dette Endringsforslag under Nr. 5, og jeg tror ikke at sige for Meget, naar jeg udtaler, at jeg har nogen Grund til at tro, at den ærede Minister ikke vil have Noget imod at modtage en saadan Bemyndigelse gennem Loven. — Det er endnu tilbage, et Endringsforslag, som er stillet af det Medlem af Udvalget, jeg før nævnte, nemlig det ærede Medlem for Præsids Amts 2den Valgkreds (Dr. Christensen). Det gaar ud paa, at Lovforslagets § 8 skal udgaa. De Herrer ville erindre, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at optage denne Paragraf, netop var Gjensland for Udtalelse under Sagens 2den Behandling; det er den Paragraf, der gaar ud paa, at, naar famtlige Eiendeydere tillige ere Eiendeeiere, skulle de i Loven omhandlede Udgifter udredes af Kommunen i Kasse. Jeg talte imod denne Bestemmelse, hvad ligeledes flere Andre gjorde. Den ærede Rigsdagsmand, jeg oftere har nævnt, har nu i Endringsforslaget under Nr. 6 foreslaet, at denne Paragraf skal udgaa. Videre har jeg ikke at fremføre.

Boffen: Af de foreliggende Endringsforslag ere nogle stillede af et Flertal i Udvalget, men dette Flertal er ikke overalt det samme; det er sammensat af forskjellige Medlemmer af Udvalget. Hvad angaar de to Forslag under Nr. 1 og 2, som ere stillede af et Medlem af Udvalget, skal ogsaa jeg afvente, hvad det ærede Medlem vil udtale desangaaende, idet dette Spørgsmaal jo fik sin Afgjørelse ved 2den Behandling her i Salen. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører bemærkede, nemlig at det er en Endring,